

Palatalització de -L- agrupada

(ALDC, II, L 14. La *clau*; II, 310. La *flama*)

Així com *clau* ofereix un mapa monònim (tots els resultats provenen del tipus originari CLAVEM), en el cas de *flama* hem prescindit de variants lèxiques com *xera*, *gala*, *branda*, *fogata*, etc., que, d'altra banda, podeu veure en el mapa 195.

La L dels grups CL- i FL-, de *clau* (< llat. CLAVEM) i de *flama* (< llat. FLAMMA), s'ha mantingut a tot el domini lingüístic -generalment amb un matis velar-, tret de la franja nord-occidental (Ribagorça, Llitera, Baix Cinca) on la lateral s'ha palatalitzat donant $c[\lambda]au$ i $f[\lambda]ama$

respectivament, fase per la qual va passar el castellà fins arribar, a través de $*c[\lambda]ave$ i $*f[\lambda]ama$, als actuals *llave* i *llama*, per caiguda de l'element consonàntic inicial que resultava d'articulació difícil per a un parlant castellà. Es donen també alguns casos de *kjau* i de *fjama*, per vocalització de la consonant palatal, com ha passat en l'it. *chiave* i *fiamma*. En la mateixa àrea notem la mateixa evolució en els grups PL- ($p[\lambda]orar$ < llat. FLORARE) i BL- ($b[\lambda]anc$ < germ. BLANK).

